IERARHIZAREA FOTBALULUI MONDIAL — O VANITATE ÎN PLUS

CLASAMENTE, DINCOLO DE EUROPA

Ca la fiecare sfîrşit de an, specialiştii fotbalului de pretutindeni s-au grăbit — la finele lui 1971 — să întocmească clasamente peste clasamente, să analizeze şi să compare rezultate, să caute unităţi de măsură, stabilind ierahii care se vroiau cît mai ferme pentru a fi cît mai... contestate, pentru că nu o dată subiectivismul poartă coroana sportului-rege...

Clasamentele fotbalului european — cu **Anglia** şi **U.R.S.S.** pe primul loc („**France Football**") şi cu **România** într-o poziţie fruntaşă — le-am publicat şi comentat în mai multe rînduri, de aceea ne propunem acum o scurtă trecere în revistă a clasamentelor fotbalului din celelalte continente.

AMERICA DE SUD : TOTUŞI, BRAZILIA...

Majoritatea agenţiilor de presă indică pe primul loc în ierarhia sud-americană echipa **Braziliei**, campioana mondială „en titre", care — fără să fi făcut vreo ispravă deosebită — a terminat 365 de zile neînvinsă, cu 2 victorii (1—0 cu Cehoslovacia şi Paraguay) şi 5 meciuri egale (0—0 cu Ungaria, 1—1 cu Austria, 2—2 cu Iugoslavia, 2—2 şi 1—1 cu Argentina).

Faţă de această prioritate, reacţie de protest în — aţi ghicit ?! — **Argentina**, care n-a cunoscut nici ea înfrîngerea în 1971, trecîndu-şi în palmares 3 victorii (1—0 cu Uruguay, Paraguay şi Chile) şi 4 „remize" (cu Brazilia, Uruguay şi Chile), fotbalul argentinian pretinzînd — în virtutea unei izbînzi în plus — măcar decernarea ex-aequo a primului loc...

Se pare, însă, că specialiştii au judecat cu răbdare şi competenţă, punînd în balanţă atît diferenţa de clasă dintre adversarii celor două echipe (**Argentina** n-a jucat decît cu formaţii din **America de Sud !**), cît şi „restructurarea" la care a fost supusă în 1971 echipa lui **Zagalo**, întinerită şi rămasă fără **Pele**, înaintea „micului campionat mondial" de anul acesta, prilejuit de a 150-a aniversare a independenţei Braziliei.

În rest, clasamentul arată astfel : 3—4. Uruguay şi Paraguay, 5. Chile, 6. Peru, 7. Columbia, 8—9. Ecuador şi Venezuela.

HAITI — UN RIVAL PENTRU MEXIC

Fotbalul din zona **Americii de Nord** şi **Centrale** continuă să fie dominat de soccerul mexican, prezent — cu destule satisfacţii — la ultimele „mondiale" şi cîştigător, în 1971, al celei de a V-a ediţii a **CONCACAF-ului** (prescurtarea Confederaţiei de fotbal a ţărilor Americii de Nord, Centrale şi a zonei Caraibilor), desfăşurată în Trinidad.

Insuccesele turneului european al echipei **Mexicului** (1—0 cu Grecia, 1—1 cu R.D.G., 0—4 cu **Iugoslavia** şi 0—5 cu R.F.G.), cît şi meciul direct, din **Trinidad**, dintre **Mexic** şi **Haiti** (0—0) par să aducă pe scena fotbalului un adversar de temut pentru elevii lui **Cardenas**, „**Le mexicain au vent**"; fotbaliştii din Haiti, socotiţi marea revelaţie a turneului CONCACAF, în care au ocupat locul secund.

În orice caz, 1971 a confirmat în această zonă a lumii un fotbal mediocru, a cărui singură mare calitate rămîne — recunoaşte „Mirroir du football" — jocul aerian, spectaculos şi avîntat, explicat prin ploile tropicale care fac nu o dată stadioanele impracticabile

AFRICA : CAMERUN SAU MAROC ?

În stabilirea ierarhiei 1971 pentru **Africa** sarcina statisticienilor n-a fost prea uşoară, **Marocul** şi **Camerunul** concurînd cu şanse aproximativ egale, împărţind chiar locurile prime în diferitele clasamente.

Fotbalul marocan a adus în această dispută prezenţa la C. M. din **Mexic**, mai desele contacte cu elita soccerului mondial (1—2 cu Mexicul), mai mulţi jucători „exportaţi" în **Franţa**, cîteva rezultate favorabile în meciurile inter-africane (un 3—0 cu Algeria), în care, de regulă, nu participă cu cei mai

AKONO (Camerun)

buni fotbalişti, reţinuţi de cluburile europene.

Camerunul, a cărui cotă fotbalistică este în creştere, a adunat multe din sufragiile specialiştilor după victoria obţinută de **Canon Yaoundé** în finala **„Cupei Campionilor Africii"** în faţa cunoscutei echipe ghaneze **Kotoko** (0—3, 2—0, 1—0), şi lansarea unui jucător, **Akono**, supranumit **„al doilea Eusebio"**, jucător pe care îl curtează nenumărate echipe europene, între care — se zice — **Marseille** şi **Saint Etienne.**

De altfel, ierarhia africană va fi definitivată la sfîrşitul acestei luni, o dată cu încheierea **„Cupei Africii"** (un fel de campionat al continentului), a cărei găzduire a fost oferită **Camerunului...** Cum toate celelalte ediţii ale „Cupei" au revenit ţărilor-gazdă (1958-**R. A. Egipt**, 1961-**Etiopia**, 1963—66-**Ghana**, 1967-**Congo-Kinshasa**, 1969-**Sudan**), cunoscătorii fotbalului de pe continentul „negru" înclină să creadă că izbînda de anul acesta — şi primul loc în ierarhia lui... 1971 — va aparţine camerunezilor.

Numele lui Akono pare să fie o garanţie certă...

CONFEDERAŢIA ASIEI ŞI OCEANIEI : JAPONIA !

Semnul de exclamare din subtitlul de mai sus se datorează faptului că pe primul loc în controversatul clasament al **Asiei** şi **Oceaniei** nu figurează nici una din „cărţile de vizită" recunoscute, ca **Israel** (prezentă la C. M. din Mexic), **R.P.D. Coreeană** (autoarea unei victorii senzaţionale asupra Italiei, la C. M. din Anglia) sau **Malaezia** (cîştigătoarea — cu 4 victorii şi golaveraj 12—0 ! — a Turneului preolimpic de la Seul), ci **Japonia**, o ţară în care fotbalul, deşi pătruns mai tîrziu, găseşte o audienţă tot mai largă.

Pentru japonezi au pledat argumente mai degrabă subiective : turneul în **Europa** (2—3 cu Danemarca şi 1—0 cu **Islanda**), angajarea unui antrenor din R. F. a Germaniei (**Dettmar Cramer**), marea disponibilitate a fotbalului nipon de a învăţa de la alţii (recenta vizită a lui Herrera), cît şi... insuccesele eventualilor pretendenţi, între care **Malaezia** a pierdut în faţa **Indiei** (0—6 !), **Israelul** în faţa **Australiei** (0—1), **Coreea de sud** în faţa **Perului** (0—4)...

REP.

AICI SE ANTRENEAZĂ ECHIPA UNGARIEI

Într-o recentă călătorie prin Ungaria ni s-a oferit prilejul să vizităm şi Esztergomul. *Situat la o distanţă de 74 kilometri de* Budapesta, *la nord-vest de capitala* Ungariei *(deci foarte aproape de graniţa cu* Cehoslovacia), *acest orăşel are 25 000 de locuitori şi este cunoscut îndeosebi ca centru turistic. Esztergomul are, însă, şi bogate tradiţii istorice, fiind una dintre cele mai vechi aşezări din* Ungaria *(temeliile sale au fost puse cu aproape 1 000 de ani în urmă). Obiectivele de mare atracţie existente aici le reprezintă imensa catedrală construită în secolul trecut (pe locul unei alte catedrale datînd din sec. X), cu vestita sa orgă şi inestimabilul ei tezaur în obiecte de aur, precum şi ruinele vechiului palat regal, unde au fost încoronaţi o parte dintre regii* Ungariei.

Poziţia sa riverană la Dunăre *sporeşte farmecul* Esztergomului *şi oferă acestui orăşel evidente avantaje din punctul de vedere al turismului şi agrementului. În timpul verii, aici fiinţează stranduri şi campinguri, se pot face frumoase excursii pe marele fluviu.*

Toate acestea determină, mai ales în sezonul estival, un aflux de vizitatori, din ţară şi de peste hotare.

Nu întîmplător, deci — după cum ne-au spus colegii noştri de la ziarul „Nepsport" *din* Budapesta — Esztergomul *a devenit şi locul preferat al componenţilor lotului reprezentativ de fotbal al* Ungariei. *Înaintea partidelor internaţionale pe care le au de susţinut, ei se reunesc aici, în cadrul odihnitor şi nu lipsit de farmec pitoresc al acestui oraş, unde li se oferă şi condiţii bune de pregătire.*

Pentru „a intra deplin în atmosferă" ni s-a propus să locuim — în timpul scurtei noastre şederi la Esztergom — *chiar la hotelul (de fapt un motel) unde sînt găzduiţi cînd vin aici, şi fotbaliştii maghiari. Proprietate a vastei întreprinderi de transporturi* „Volan" *(al cărei director comercial este fostul internaţional maghiar* Gyula Grosics), *hotelul are trei nivele şi dispune de 100 de locuri. Confortul nu este deosebit, dar el corespunde necesităţilor. La parter există un restaurant (vara cu terasă), însă echipierilor reprezentativei ungare le este rezervat pentru masă un salon alăturat, care oferă un cadru mai intim.*

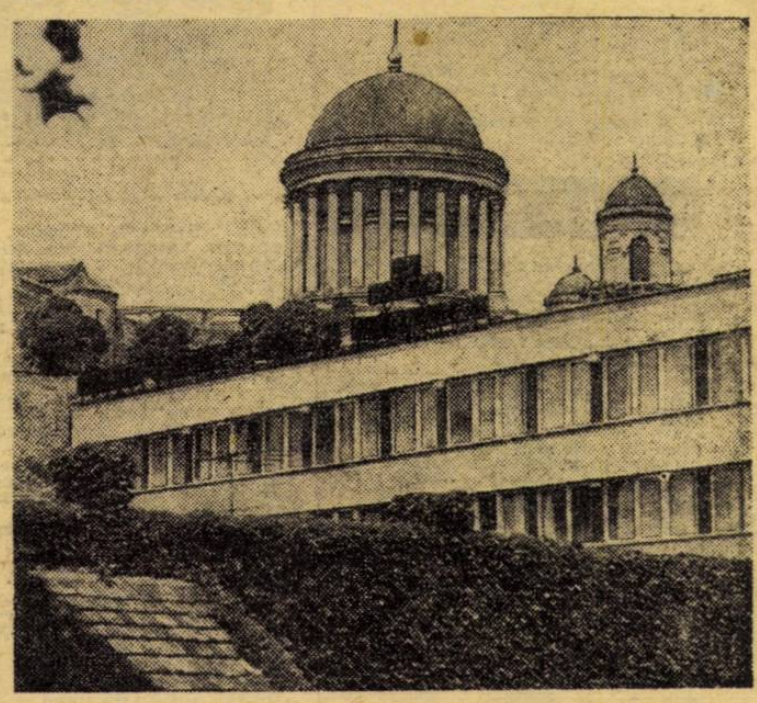

Hotelul din Esztergom — locul preferat al componenţilor lotului reprezentativ

Antrenamentele se efectuează pe unul din cele două terenuri bine gazonate amenajate în mica insulă formată de un braţ (de fapt un canal) al Dunării. *Distanţa de la hotel la terenurile de joc se parcurge, pe jos, în circa 10 minute.*

După cum ni s-a spus — şi este de înţeles — prezenţa fotbaliştilor din lotul naţional creează de fiecare dată o vie efervescenţă în viaţa oraşelului Esztergom. Ca aproape pretutindeni în ţara vecină, şi aici sînt mulţi iubitori ai sportului cu balonul rotund, pentru care apropierea de Bone, Dunai *şi celelalte vedete ale echipei maghiare constituie un adevărat eveniment. Cum va fi — cu siguranţă — şi în perioada următoare, cînd elevii antrenorului* Illovszki *vor pregăti aici cele două confruntări — cu reprezentativa* României *— din sferturile de finală ale campionatului european.*

C. FIRĂNESCU
I. OCHSENFELD

GOLGETERI VECHI ŞI NOI...

Acolo unde regulamentul nu pune o pauză între turul şi returul campionatului sau aşează una foarte scurtă, întrecerea continuă, cu toate că fiecare an, mai bine zis fiecare iarnă, constituie o demonstraţie împotriva acestei omisiuni faţă de inconvenientele anotimpului. În **Olanda** o etapă întreagă a trebuit să fie amînată pentru că pe nici unul din terenuri chiar şi cel mai îndulgent arbitru n-a găsit că este posibilă desfăşurarea unui meci de fotbal, atît de mare era zăpada. **Anglia** a amînat şi ea o întreagă etapă de cupă, în ziua cu pricina înregistrîndu-se recordul de coborîre a mercurului termometrului pentru o iarnă care, şi aşa, nu s-a arătat... prea călduţă. Destule împotriviri întîmpină şi etapele campionatelor din **Belgia** sau **R. F. a Germaniei.** Dar aceasta rămîne doar o constatare tangentă cu subiectul nostru. Acum vrem să vă amintim cîte ceva despre actualii deţinători ai fotoliilor de golgeteri. Ne vom întîlni şi cu vechi cunoştinţe dar va fi nevoie şi de unele prezentări.

Vom începe cu cel mai „bătrîn" din lideri, cu **Müller**, care s-a instalat de multă vreme pe un loc familiar lui şi nu de ieri de alaltăieri. Centrul atacant al lui **Bayern Munchen** nu se laudă încă cu o cifră cu totul ieşită din comun dar el are posibilitatea să o îmbunătăţească. Dintre urmăritorii golgeterului campionatului vest-german vom nota un jucător tînăr, pe **Fischer**, de la **Schalke 04. Anglia** l-a lansat, în sfîrşit, pe tînărul şi totuşi cunoscutul **Lee** care avea, după a 27-a etapă, o cotă foarte bună de eficacitate : **25 goluri în 27 meciuri.** Dintre „tunarii" italieni trei sînt mari specialişti ai probei : **Riva, Prati** şi **Boninsegna.** Ultimul a luat un avantaj net faţă de ceilalţi. Centrul atacant al lui **Internazionale** a depăşit cota de 15 goluri. Apăruse un promiţător om de gol, tînărul **Bettega** (Juventus) scos din luptă de un adversar neiertător, o gravă boală de plămîni care n-ar fi exclus să-l zmulgă definitiv fotbalului... **Lambert** (F. C. Bruges), iată un golgeter a cărui poftă de a marca i-a revenit în campionatul actual al **Belgiei** şi prima care beneficiază de apetit este formaţia lui de club, Scoţia ne prezintă golgeteri insoliţi : **Harper** (Aberdeen) este în frunte : mai curios, **Celticul** este reprezentat de un jucător evasi-necunoscut, **Dalglish** şi abia în poziţia a treia ne întîlnim cu un nume celebru, cu un fost atacant al **Celticului**, cu **Wallace**, trecut acum la **Dundee.** Cum vedeţi, titlul este sprijinit de situaţia din clasamentele golgeterilor : — şi lideri vechi dar şi lideri noi, din tînăra generaţie....

— ef. i. —

Carnet extern

O VOCE DIN ATÎTEA MILIOANE...

...Este a lui FREDERIC LEININGER, un fost jucător, azi în vîrstă de 58 de ani, mare invalid din ultimul război mondial, un pasionat al fotbalului şi fidel suporter al unui club francez din ANNEVILLE (MOSELLE). Înfocat apărător al spiritului de joc şi al corectitudinii pe teren şi în jurul lui, LEININGER a rămas, ca mulţi alţi iubitori ai fotbalului, profund decepţionat de denaturările care-şi fac loc în jocurile de fotbal, de înmulţirea actelor nesportive pe terenuri şi a incidentelor provocate de tribune, de suporterii fanatici, răpind fotbalului frumuseţea şi fair-play-ul. În favoarea acestuia se ridică LEININGER, printr-un apel difuzat în toată regiunea sa şi afişat pe stadioanele şi la cabinele jucătorilor şi arbitrilor. Solicitînd revenirea tuturor la calm, sînge rece şi sportivitate, Leininger spune, printre altele, în apel :

„NU UITAŢI CĂ FOTBALUL ESTE ÎNAINTE DE TOATE UN JOC DE ECHIPĂ, CĂ LOVITURILE DURE NU FOLOSESC NICIODATĂ, CĂ UN PICIOR SAU O MÎNĂ RUPTĂ DEVIN SCUMPE PENTRU TOATĂ LUMEA ŞI ÎN PRIMUL RÎND PENTRU VICTIMĂ ŞI FAMILIA SA, APOI PENTRU CLUBUL VOSTRU CARE VĂ IUBEŞTE, PENTRU CONDUCĂTORII VOŞTRI CĂRORA LE PRODUCEŢI NOI GRIJI ŞI NECAZURI, PUŞI ÎN SITUAŢIA DIFICILĂ DE A CĂUTA ÎNLOCUITORI PENTRU VIITOARELE ÎNTÎLNIRI DE CAMPIONAT.

PĂSTRAŢI, DECI, O CONDUITĂ DE ADEVĂRAT SPORTIV, CORECTĂ ŞI LOIALĂ, FĂRĂ NICI O RĂUTATE, DAR TOTUŞI CU VIRILITATE, ŞI AMINTIŢI-VĂ CĂ O ÎNFRÎNGERE GLORIOASĂ VALOREAZĂ DE O SUTĂ DE ORI MAI MULT DECÎT O VICTORIE OBŢINUTĂ PRIN IREGULARITATE...".

Este chemarea sinceră şi bine intenţionată a unui adevărat iubitor al fotbalului, la care au aderat din primul moment o serie de federaţii europene, printre care cele din ANGLIA, R. F. a GERMANIEI, SCOŢIA, LUXEMBURG şi FRANŢA, cărora li se va alătura şi federaţia noastră, aflată şi ea în posesia acestui apel la fair-play, încadrat perfect în măsurile luate pentru respectarea spiritului jocului. Iar cînd vocii din ANNEVILLE i se vor alătura şi cele ale milioanelor de suporteri din lume, fotbalul va înscrie o nouă mare victorie cea mai de preţ. A fair-play-ului.

Petre GAŢU

A XXV-a EDIŢIE A TURNEULUI U.E.F.A.

DESPRE VIITORII NOŞTRI ADVERSARI

Nelipsiţi, din 1955, de la startul Turneului U.E.F.A., juniorii români iau parte anul acesta la faza finală a ediţiei a XXV-a, fiind plasaţi de sorţi în aceeaşi grupă (D) cu Spania (**ţara organizatoare**), Italia şi Malta. **Primele două se anunţă drept cei mai redutabili adversari pentru echipa noastră, şi asupra lor vom da mai jos cîteva amănunte.**

Recent, juniorii **Italiei** au jucat la Cannes cu selecţionata **Franţei**, într-un meci amical care a servit drept pregătire în vederea Turneului U.E.F.A. Italienii au cîştigat cu 2—1 (1—0) prin golurile marcate de **Pavoni** şi **Pellegrini.** După joc, „L' Equipe" a scris că **„într-o echipă italiană solidă dar fără strălucire specială, cîteva individualităţi au ieşit la iveală în mod particular : portarul Bodini, deşi a greşit la golul primit, fundaşii laterali Bini şi Boldini, mijlocaşul Maldera şi atacantul Pavoni, despre care se va mai vorbi peste puţin timp".** Italia a aliniat formaţia : Bodini (**Atalanta**) — Bini (**Inter**), Roggi (**Empoli**), Peccini (**Roma**), apoi Cribbio (**Legnano**), Boldini (**Milan**) — Maldera (**Milan**), Guerrini (**Reggiana**) — Pellegrini (**Roma**), apoi D' Anico (**Lazio**), Pavoni (**Genova**), Antognoni (**Asti**), Florio (**Fiorentina**). Lotul (completat cu încă 5 juniori) se antrenează cu regularitate la centrul tehnic Coverciano.

Am subliniat acest rezultat pentru că italienii dispun, în deplasare, de o echipă care cu două săptămîni înainte cîştigase a VII-a ediţie a Turneului internaţional al Atlanticului, desfăşurat în **Spania**, la **Las Palmas**, dispunînd în finală, cu 1—0 de... **Spania**, celălalt adversar al juniorilor noştri la Turneul U.E.F.A. Echipa spaniolă (3—1 cu **Austria**, 0—0 cu **Olanda**) a avut, în general, o evoluţie modestă, care a nemulţumit pe antrenorul său, **Hector Rial.** Acesta va revizui lotul folosit în acest recent turneu : **Andréas** (Alconaga) — **Carbonell** (Hidaglo), **Zabala** (Del Vallo), **Ernesto — Rafa** (Benito), **Pina** (Leocadio), **Felipe** (Juanito), **Pepe Juan** (Rafa, Benito), **Ponsada** (Satrustegui), **Vidal** (Miguel Angel) şi **Macanas.**